

סרטים

טכניקה

המהפכה הצנועה

עמיד הקולנוע נחרץ בעצם הימים האלה לא באולפני הטלביזיה בארצות-הברית, ברי...

אודט

אודט (אנה ניגל) אשה צרפתייה, נשואה לבעל אנגלי, שהתגוררה בבריטניה, נתבקשה על-ידי שרות הרגול הבריטי להסתגל למולד...

במאי בעל סוליות

מר וולף היקר: שירך גרם לי עונג רב... שמחתי מאד להיווכח שעוד יש בארצנו אנשי...

חיות הנב באות העירה) ואת כשלונו החך רוץ ביותר (שטר השטרות אשר לשלמה. הצגה נסיונית מדי לגבי הקהל שלנו" מת-נצל וולף).

מקטרת תקועה תמיד בין שפתיו החייכניות עובד ללא לאות. בעונה האופינית לו פסח על מאורע שאנשים רבים בישראל, הראויים לציון פחות ממנו, חוגגים אותו ברוב רעש: מלאת 25 שנה לתחילת עבודתו הבמחית.

יהודה מאחר את הגמל

ער, בנו של יהודה, אוהב את אשתו תמר.

במאי אלה ארי וזקה מאפר תלמידה "אתה רוצה לרצוח אותה?"

אולם בלילה, כשהוא מתעלס אתה באהבים, היא מפליטה את שמו של יהודה, אביו. ער מחליט לאבד את עצמו לדעת, חולה מת. יהודה, האוהב אף הוא את הנערה, נאלץ להתאכזר לה. כשהוא מחליט, סוף סוף, ל-קחתה לו לאשה, מתברר שהוא איחר את האוטובוס, או, לפחות את הגמל. המאורעות יפתיעו מעטים שקראו, אי-פעם, את התנ"ך, וידיעה זו את סופו של הסיפור פוגעת קצת במתח. אולם במקום זה באה הפתעה אחרת, משמחת לא פחות: אחר שורה של מחזות, שלא הוסיפו לו תהילה רבה, הראת אוהל שעוד כוחו במתניה, וכי עוד מסוגל הוא להוליד הצגה בריאה למדי. יגאל מוסינזון גבההקומה ונמר"הקול, כתב את המחזה לפני למעלה משש שנים, לפני כל שאר המחזות בהם הציף כמעט את הבמות בשנים האחרונות. היה זה האחרון בשורה ארוכה של מחזות שכתב ושלא הוצי-גו עד שנה באכזבתו עורף למחזאות, החל כותב ספרים (אפורים כשק).

עד מהרה נכח הצעיר שמקצועו האמתי הוא התיאטרון, עבר לברלין, נכנס למחלקה התיאטרונת במכללה. ככרחה לתיאטרון. כיון שהיתה זו הצגת הבכורה העולמית של המחזה נכחו באולם אנשי תיאטרון ידועים שראו את מלאכתו של וולף, הגישו לו הצעות מספר, שהרציניות בהן היו: סגנון לבמאי של תיאטרון רביו או עבודת כמאות בעיר שדה באזור הריין. הוא כתר בעצמאות, הציג, בין היתר, את החז"ל האמ"ק שווייץ (הצגת בכור) רה עולמית, יום אחד לפני שאותו מחזה הועלה על הבמה בברלין.

ב-1931 קבל וולף הזמנה לבוא לארץ-ישי-ראל לביים מחזות בתיאטרון אוהל. ביאתו ארצה היתה אמופה אוירה רומנטית-אכזרית. על אחד הסלעים נבמל יפו עמדו כל חברי אוהל, נפגשו לו בממחשתותיהם, בעוד סבלים בעלי גוף משיטים אותו אל החוף. אל התי-אטרון נסע בכרכרה ערבית. כאשר הגיע אל דירתו בתל-אביב, צנח מידו שעונו, שקע בחול הרחוב ולא נמצא עוד.

אולם האידיליה לא נמשכה זמן רב. לאחר שהעלה על במת אוהל את אחת ההצלחות הגדולות ביותר של התיאטרון, אופירה ב-גרז'ס, ניתק אתם את הקשרים. עמו פרשו שחקנים אחרים שיסדו את הת אטרון החדש, ואחר מכן להקה בשם תיאטרון עברי. מש נסתימו שני נסיונות אלה בכשלון קופתי, קבל על עצמו עבודת בימוי בתיאטרון אהר, שנקראה קומדיה ארץ ישראלית. העלה שם מחי-זה מאת מי שהיה עמיתו להקרא יצחק שדה: זונה ניטל מחפשת עבודה.

המחזה זכה להצלחה וההסתדרות הזמינה את הלהקה לסובב בהתיישבות העובדות. הי-מים היו ימי מאורעות 1936 ולא אהת כוונה אש כנופיות אל המכונית הקטנה ש-המחזה מלבד השחקנים, גם את כל התפי-אורות, החשמל והתלבשות של הלהקה. אחת מחברות הלהקה היתה רחל מרכס, ובעלה, נתן אלתרמן, שחרר לחייה, פנה אל וולף ושאל אותו: "אתה רוצה לרצוח את אשתי?"

אחר פיזור הלהקה חשב: "על חיי שלי הן רק אני אחראי. מדוע לא אסע מקבוצ אל קבוצ, אביים עם מחזות, תחליף להצגות התיאטרונים שחששו לצאת לסובבים?" הי-רעיון, נתקבל על דעת ועדת התרבות של הי-לברות, וולף הפך "במאי עם סוליות", נדד ממקום אל מקום, ביים, תוך 15 שנה, שורות רבות של הצגות בכל חלקי הארץ, התמחה במיוחד בעריכת חגיגות רבות מש-תחפים, כמו חג הסנא בחיפה, חג היוכל של מקה-ישראל.

כעבור שנים אחדות הוזמן וולף ע"י המטא-טא לביים מספר מחזות, העלה על במת התי-אטרון הסאטירי את הצלחתו הגדולה ביותר

המהפכה החלה כאשר, לפני שנים אחדות, הומצאה שיטה להקלטת-קול כגונטית על גבי סרט-ניר פלאסטי. באמצעות מקלט מגנטי אפשר לקלוט ולתזרז ולשמע מיד לאחר מכן את מה שהוקלט. כן נגרם באמצעות המקלט חסכון ניכר, כיון שאפשר בנקל לבטל את מגנטיות הסרט, כלומר למחוק את מה ש-הוקלט עליו, לחזור ולהקליט עליו קול חדש. כיון שמחיקה ושימוש מחדש באותו חומ" לא היו אפשריים במצלמת-הקול הרגילה, אין פלא שעד מהרה תפס המקלט המגנטי את מקומו בתעשיית הסרט.

הצעד ההגייוני הבא היה: קליטה מגנטית, על גבי סרט נייר, של תמונות. היה ברור שאל שלב זה מכרחים יהיו להגיע. השאלה היתה, מתי? את התשובה לכך נתנו שני מהנדסים הולנדיים, ג'ונסון ומאליון: עכ-שיו!

המסרטה שלהם, דומה למצלמת טלביזיה. התמונה מועברת, באמצעות גליל אלקטרו-ניים, לתא בקורת, מופיעה שם, לעיני הבמאי או הצלם, על גבי מסך של זכוכית. כך אפי-שר לדעת מהי בדיוק איכות התמונות בזמן הצלום, שלא כבמצלמת הסרט העכשוית בה אין התוצאות ידועות אלא לאחר פיתוח והד-פסת הסרט.

מקלטת התמונות המגנטית (הראשונה תו-צא לשוק בשנה הבאה) תגרם לא רק לחס-כון גדול כל כך שחלק ניכר, לפחות, מן הבעיות הכספיות של האולפנים עלול לה-פתור, אלא גם לזה שמפיקים קטני-אמצעים ואף חובבים יוכלו ליצור סרטים באמצעים דלים ביחס.

בקצרה

"השנים בהן רקדו", אופרטה מתוקה נוסח אנגליה, על יונה של פראנץ-יוזף. "עמק האיש", קברוצת צעירים מקימה

אנה ניגל, טרבור האווארד ("אודט") "אני קרובתו של ראש הממשלה"

השם "יחזקאל". כך נולד שמו העברי של הסרט: "יחזקאל בירח הדבש". הכרט עצמו הוא סדרה של פרקי אמנות זעירה, שאחדים מהם מבוצעים בכשרון רב על ידי בדחנים בעלי נסיון ניכר. אין זה, בעצם, יותר מאשר תיאטרון ואריטה מצולם. כסרט אין הוא יכול לעמוד בבקורת.

כשהחלו הבמות להבריא מבחינה חזרתית אחר מלחמת-העצמאות, עקב התבררותו של דור חדש שהעברית היא שפת אמו, פנה יגאל (גי קמוצה, אי צרויה), עתה איכר ב-מושב עובדים, שוב למחזאות, כתב שורה של מחזות שעוררו בתלקם ויכוחים סוערים (כבערבות הנגב, שעורר את חמת חיילי גבעתי). אך הכויתו יחד עם זאת שכתובת מחזות מוצלחים כדאית, אולם תמר אשת ער, פרי נעוריו, עולה על כולם. ברגעים הראשונים קשה לו לצופה להתרגל לקצב האיטי, לשפה העברית הקלסית. אולם מן הרגע בו מגלה הבן את אהבת אשתו לאביו, מתרגל הצופה לסגנון ולתקופה, נהנה מן השטף העתיקה שהיא, הפעם, במקומה. כמעט כל הזמיות מוצלחות מאד: אברהם חלפי, חזביה העבד, ממלא הפקיד כמעט שקספירי בעוררו צחוק ברגעים הטר-גיים ביותר; ועקב כנעני, כיהודה, ושלמה בסך, כאונג, ממלאים את תפקידים זיכוכת מאופקת; לא פחות מאשר יוסף זרובבל, דרופא המזומן במקרה לכל ארוחה ולכל משתה, ויעקב איינשטיין, המגלם, כשמעון, טיפוס של מגנח בגין קדום.

פחות משכנעת לאה דגנית, בתפקיד תמר, שכל יכולתה (הרבה) אינה יכולה ליצור את אותה רעננות של נעורים אשר בעליה קשה להבין את התלכחות אהבתו של יהודה. ואי-לו דבורה קסטלנץ, בתפקיד האידישע מאמע מלפני 5000 שנה מוכיחה, לעומת זאת, ש-טבע הנשים לא השתנה בהרבה מאז, אם להאמין לייגאל מוסינזון.

תמר אשת ער — מאת יגאל מוסינזון — ההצגה: משה הלוי — הציירת: ינינה ברנר — השירים: אברהם חלפי — המו-טיקה: ע. עמירן-פוגצ'וב.